

[Landbrugsministeren.]

nemsnittet for 1932, forrente Gælden efter Prioritetsrangén med 2¼ pCt. halvaarligt efter en saadan Skala, at naar Priserne stiger 20 pCt., faar han Forrentningspligt for 20 pCt. af Moratoriegælden efter Prioritetsrangén; hvis Priserne stiger 30 pCt., stiger hans Forrentningspligt til 40 pCt. af Gælden, med 40 pCt. Prisstigning stiger den til at gælde 70 pCt. af Moratoriegælden, og med 50 pCt. Prisstigning i Forhold til 1932 indtræder Forrentningspligten for samtlige 100 pCt. af den indefrosne Gæld. Ved Udløbet af den 3-aarige Periode, for hvilken Moratoriet er gældende, træder de paagældende Kreditorers Rettigheder atter i Kraft.

§ 8 indeholder Bestemmelser angaaende Kautionsisternes Forhold. De gaar ud paa, at Kautionsisterne under Moratoriet fritages for at betale Hovedstolen tilbage, selv om Kreditor skulde forlange det. Derimod faar de Forpligtelse til at betale fastsatte eller rimelige Afdrag af Laanene, for saa vidt de har økonomisk Evne dertil, men hvis de kan dokumentere, at det vil bringe dem i økonomiske Vanskeligheder at betale saadanne Afdrag, kan de blive fritaget for det. For betalte Afdrag har de saa efter Moratorietidens Udløb Regres overfor Debitor, dog ikke til Betaling i et hurtigere Tempo end det, hvori de selv har betalt Afdragene under Moratoriet, og ikke hurtigere end i 3 Aar. Derimod berører Moratoriet ikke Kautionsistens Forpligtelse til at betale Rente; det bliver en Sag, som maa afgøres mellem Kreditor og Kautionsisten ligesom i Øjeblikket; men for den Rentebetaling, der finder Sted, faar Kautionsisten ikke Regres overfor Debitor. Hvis Kautionsisten skulde have det, vilde Moratoriet ingen Betydning faa for Landmændene. Det, det drejer sig om, og det, der ønskes gennemført her, er, at hvis Priserne holder sig paa et saa lavt Niveau som nu, skal Landmændene være fritaget for at betale Rente af den Gæld, som enhver kan sige sig selv, at der ingen Dækning er for i Øjeblikket.

§ 10 gaar ud paa, at Virkningen af Moratoriet bortfalder, naar Ejendommen sælges, gøres til Genstand for Retsforfølgning af Panthavere, hvis Fordringer helt eller delvis falder udenfor Moratoriet, eller det senere konstateres, at Skyldneren har meddelt urigtige eller mangelfulde Oplysninger om sine Forhold eller forringer eller forsømmer Ejendommen.

I § 11 bestemmes det, at Skyldneren skal betale enten helt eller delvis, hvis han ved Arv eller Gave eller paa anden Maade

kommer i Besiddelse af Midler, som sætter ham i Stand dertil, og i § 12 foreskrives det, at Anmodning om at faa Moratorium efter Lovens Bestemmelser maa indsendes inden Udgangen af 1933.

Derefter følger en hel Række Bestemmelser angaaende den nærmere Fremgangsmaade og Bestemmelser, som gaar ud paa at foretage visse Ændringer i den gældende Akkordlov i Henhold til det nye, der kommer ind ved denne Lov. Ifølge § 16 kan der, i Overensstemmelse med § 3, 3die Stykke, gives handlende og Haandværkere en Undtagelsesstilling med Hensyn til deres Tilgodehavende, idet der til forlods Dækning af dette kan anvendes indtil 2 pCt. af den paagældende Ejendoms Ejendoms skyld. Jeg skal i øvrigt med Hensyn til disse Bestemmelser henvise til Lovforslaget og ikke komme nærmere ind paa dem.

Til Slut vil jeg gerne anmode det høje Landsting om at vedtage Lovforslaget, som det her foreligger, og jeg vil meget anbefale, at man vedtager det saa hurtigt som muligt. Af to Grunde: for det første fordi Lovforslaget fra nu af, medens det er til Behandling, meget let kan skabe nogen Uro om Debitorenes Stilling og skade dem, for saa vidt det ikke skulde blive vedtaget; for det andet vil jeg anføre det Hensyn, som taler for en meget hurtig Vedtagelse, at der i visse Dele af Landet, navnlig i Sønderjylland, ikke er flere Penge til Anvendelse efter den gældende Akkordlov, og dér presser man meget paa for at opnaa Akkord. For at imødekomme dette berettigede Ønske vil det være i høj Grad paarkrævet, at man vedtager Lovforslaget hurtigst muligt.

Jefsen Christensen: Den økonomisk vanskelige Tid, vi er inde i, fører med sig, at vi her paa Rigsdagen Gang paa Gang maa beskæftige os med Opgaver, som denne økonomisk vanskelige Tid giver os at tumle med. Det er givet, at den Højkonjunktur, som vi har været inde i, nu giver stærke Bagslag, eftersom Erhvervenes Indtægter svigter af mange Grunde. Udgifterne maa derfor reduceres, baade hvad angaar de offentlige Udgifter og den Gæld, der er stiftet under Højkonjunkturerne, og som i Dag ikke kan bæres længere. Hidtil har man i alt Fald fra en enkelt Side sagt, at de Veje, Rigsdagen har betraadt, kun har været de fra tidligere Tider kendte; man har holdt sig til Tvangsauktioner, frivillige Akkorder og Tvangsakkorder. Der er dog det at sige om den frivillige Akkordform, at denne er blevet underbygget med betydelige Udlaansmidler til Støtte for Gennemførelsen af